

Og ikke nok med det, for mit andet spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører er: Har man overvejet, at ikke alene griber man ind og lovgiver om en gruppes løn- og arbejdsvilkår, men man gør det oven i købet med en sådan hast, at den gruppe ikke har ret store chancer for at påvirke lovgivningsprocessen, fordi den skal haste igennem på en dag?

Det er jo også et demokratisk problem, for ét er, at man har sat sig for, at man vil lovgive, men når man oven i købet vil tromle loven igennem, kunne det jo se ud, som om man er bange for, at sygeplejerskerne skal få for stor mulighed for at påvirke processen ved at rejse for mange protester. Så det er bare med at få det overstået, inden der kommer alt for mange protester!

Er det det, der er baggrunden for hastværket?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Baggrunden for, at Socialdemokratiet støtter dette indgreb nu – og det har jeg givet meget klart udtryk for i min ordførertale – er den fastlåste situation, der er, og som i øvrigt er så fastlåst, at end ikke forligsmanden fandt noget som helst grundlag for at udsætte denne konflikt.

Det er baggrunden for, at Socialdemokratiet støtter dette indgreb. Men selvfølgelig er der også en anden vinkel på denne sag, og det er jo de mennesker ude omkring, som lider under de store konsekvenser af konflikten.

Det er den reelle baggrund for det her. Men det kunne jo være interessant at høre – og det kan vi formentlig få at vide, når vi når så langt, at SF skal fremsige sin ordførertale – hvilke alternative løsningsmodeller SF ser i denne sag, for der er ikke nogen andre, der har kunnet få øje på en løsningsmodel for det her.

Og med hensyn til det, hr. Frank Aaen siger: at vi nedbryder den danske model, er det jo ikke rigtigt, for der har været muligheder, og vi har i flere situationer, hvor man har konfliktet, set, at der kun er blevet grebet ind i de situationer, hvor parterne præcist over for regeringen har tilkendegivet, at man ikke har kunnet få øje på nogen løsningsmodeller.

Det så vi ved den sidste konflikt, hvor det klart blev tilkendegivet over for arbejdsministeren, at man ikke så nogen løsningsmuligheder, og det ser vi også ved denne konflikt, hvor parterne har erkendt over for arbejdsministeren, at mulighederne for at løse konflikten ikke umiddelbart er til stede.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg formoder, at hr. Poul Erik Dyrland, næste gang han får lejlighed til det, vil svare på mit spørgsmål om, hvorfor regeringen samtidig underkender forligsmandens arbejde, for forligsmanden har jo ikke fundet situationen faretruende. Og hvis man sammenligner den nuværende konflikt med konflikten på sygeplejeområdet i 1995, vil man se, at dengang fik konflikten lov til at løbe i væsentlig længere tid, inden regeringen greb ind.

Så spørgsmålet er, om der er en skjult dagsorden, men det får vi vel lejlighed til at få opklaret.

Jeg vil godt spørge hr. Poul Erik Dyrland, som jo selv er tidligere fagforeningsleder: Forventer han, at man kan iværksætte en konflikt og så gøre modparten mør på 3 dage?

En konflikt er jo netop et udtryk for, at forhandlingsmulighederne p.t. ikke er til stede, og en lovligt varslet konflikt har til formål at påvirke modparten og gøre modparten forhandlingsminded.

Den mulighed fratager man her sygeplejerskerne, og dermed siger regeringen: Vi ønsker ikke, at den fri forhandlingsret skal være gældende for sundhedsområdet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Poul Erik Dyrland siger, at situationen var fastlåst.

Ja, selvfølgelig var den da fastlåst, for arbejdsgiverne vidste fra dag ét, at de bare skulle stikke hænderne dybt ned i lommerne og sidde fuldstændig roligt, så var de garanteret, at regeringen ville gribe ind ved lov og ophøje det, som arbejdsgiverne syntes var en god aftale.

Derfor blev situationen fastlåst, og det er derfor, det er så ødelæggende for hele forhandlingssystemet og for hele det faglige system, at arbejdsgiverne ved, at bare de sidder helt stille, kommer løsningen fra Christiansborg.

Og så må jeg lige have lov at spørge om en enkelt ting med hensyn til, at »parterne har bedt om at få et indgreb«, for sådan fik vi at vide under det sidste indgreb, og sådan får vi også at vide i dag: Skulle det, der blev sagt før, tolkes sådan, at Dansk Sygeplejeråd reelt har bedt regeringen om at gribe ind?

Det var dog en overraskende udtalelse. Den vil jeg gerne have uddybet og dokumenteret.